

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי י"ד באדר תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

כתובות - ל"א

1. הזורק בשבת ברשות הרבים חץ מתחילת ארבע לסוף ארבע וקרע החץ בגדי חבירו, האם חייב על הבגדים?
רבי אבין: פטור, כיון שכבר נתחייב סקילה - ומשום שעקירה צורך הנחה היא נחשב שחיוב המיתה וחיוב הממון באו כאחד.
2. מדוע הגונב חלבו של חבירו ואכלו חייב, ולא אומרים כנ"ל שיפטר כיון שהגבהה צורך אכילה היא ונחשב שבאו כאחד?
א. בזורק חץ העקירה היא תחילת המעשה כיון שבלעדיה אין הנחה. אבל הגונב חלב יכול לאכול בלא הגבהה, באופן שיגנח ויאכל בפחות מג'.
ב. זורק חץ אינו יכול להחזירו ולכן משעת עקירה סופו לקרוע. אבל גונב חלב יכול להחזירו.
הנפק"מ - כשהעביר סכין ברה"ר וקרע שיראין בהליכתו, ללשון א' פטור כיון שאי אפשר להנחה בלא עקירה, ללשון ב' חייב כיון שיכול להשיבו.
3. הגונב ארנק בשבת, האם חייב בתשלומין?
א. באופן שהגביהו ברשות הבעלים והוציאו לרשות הרבים - חייב, כיון שכבר נתחייב בגניבה כשהגביהו, קודם שיבא לידי איסור סקילה.
ב. באופן שהיה מגרר ויוצא וקנאו רק בשעת ההוצאה - פטור, שהרי איסור שבת וגניבה באין כאחד.
4. מדוע כשהגביהו חייב ולא אומרים הגבהה צורך הוצאה היא?
א. מדובר שהגביהו ע"מ להצניעו שם, ונמלך עליו והוציאו. ונדחה: באופן זה פטור אף משום שבת שהרי ר' יוחנן פסק: המפנה חפצים מזוית לזוית, ונמלך עליהם והוציאו - פטור, שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך.
ב. מדובר כשעמד ונסתיימה העקירה הראשונה וחייב שבת יבא רק לאחר העמידה כשיעקור את גופו.
ונדחה: א"כ היה לתנא לחלק במגביה: דווקא בעומד לפוש אבל אם עמד לסדר על כתיפו, אורחיה הוא ואינו מבטל את העקירה הראשונה.
ג. משנה זו כשיטת בן עזאי הסובר 'מהלך כעומד' ורק הפסיעה האחרונה היא העקירה המחייבתו לענין שבת.
אבל זורק אכן יהיה פטור, והטעם שלא נשנה פטור זה, כיון שרצו לחדש את הפטור של 'מגרר ויוצא' שלא נאמר אין דרך הוצאה בכך.
5. בגניבת כיס באיזה אופן נתחדש שדרך הוצאה בכך?
גודל הכיס - לא גדול כיון שזה פשיטא. ולא בקטן כיון שאין רגילות ולא יתחייב משום שבת, אלא בביונוני.
להיכן הוציאו - אין לומר לרה"ר, שאכן איסור שבת יש, אבל איסור גניבה אין כיון שמשיכה בלא הגבהה אינה קונה ברה"ר.
אין לומר לרשות היחיד - חצירו הסמוכה, שא"כ איסור גניבה יש, איסור שבת אין. אלא מדובר:
א. שהוציאו לצידי רשות הרבים. וכשיטת ר' אליעזר שלענין שבת החשיבם כרה"ר [ודלא כרבנן] כיון שפעמים הרבים נדחקים לשם, ולכן יש איסור שבת, ומאידיך מועיל לקנות שם הגניבה, כיון שלא מצויים שם רבים.
ב. רב אשי: הוציאו לרה"ר אך הצמיד את ידו סמוך לרה"ר למטה משלשה טפחים ובידו אחת גררה ובידו השניה קיבלה, והיא קנתה לו וכשיטת רבא: שידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה ולכן גם חשובה כדי לקנות ברה"ר.
ג. רבינא: הוציאו לרה"ר, ולשיטתו משיכה מועילה ברה"ר.
6. קנין משיכה - לרב אחא אינו קונה ברה"ר, לרבינא: קונה. מאיזו ברייתא למדו?
א. 'היה הגונב שור מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים - פטור מלשלם'. ודייק רבינא שמשמע שאם הוציאו לרשות הרבים ושם מת חייב. ור"א דחה: רשות בעלים נחשב עד שיכנס לרשות הגנב.
ב. הגביהו אן שהוציאו מרשות בעלים ומת - חייב; ודייק רב אחא כשם שהגבהה מכניסה את הדבר לרשותו, כך הוצאה קונה רק כשמכניסה לרשותו ורבינא סבר שלא מדייקים את הסמיכות.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)